2022-2023

Articles published in Book

1. *Binod Konwar*

Bihu aru Deuri janagusthi

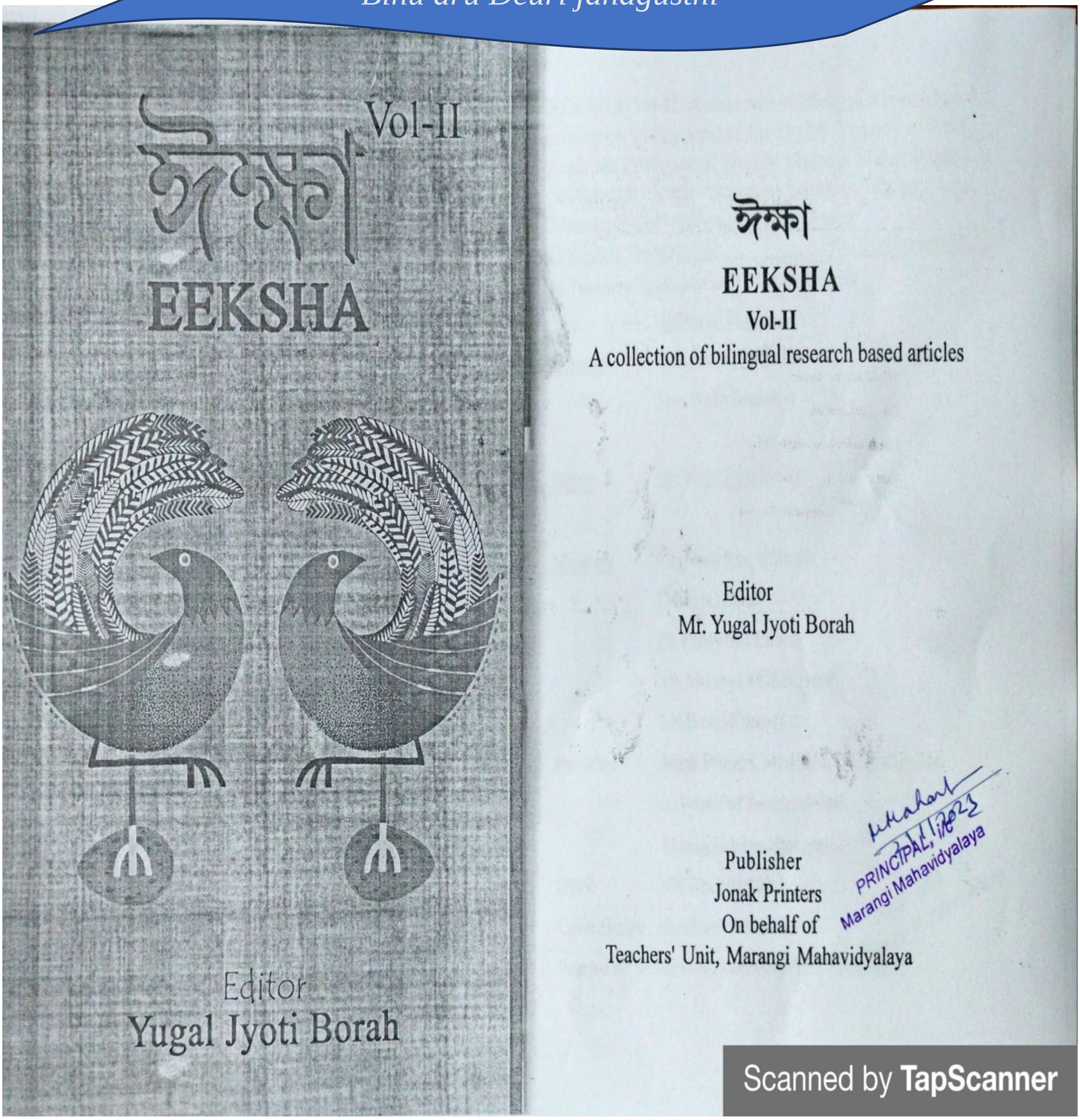

ঈক্ষা

Vol-II

EEKSHA

Editor

Yugal Jyoti Borah

ঈক্ষা

EEKSHA

Vol-II

A collection of bilingual research based articles

Editor

Mr. Yugal Jyoti Borah

Publisher

Jonak Printers

On behalf of

Teachers' Unit, Marangi Mahavidyalaya

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

Scanned by TapScanner

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

"Hold fast to dreams,

For if dreams die

Life is a broken-winged bird,

That cannot fly."

– Langston Hughes

EEKSHA: Vol-II : A collection of bilingual research based articles on diverse topics edited by Mr. Yugal Jyoti Borah, Assistant Professor of English Marangi Mahavidyalaya, published by Jonak Printers on behalf of Teachers' Unit, Marangi Mahabidyalaya, Golaghat, Assam.

First Edition : December, 2022 *Price: Two Hundred Only*

© *Teachers' Unit, Marangi Mahabidyalaya*

Editorial Board

Advisers: Dr. Mamoni Mahanta, Mrs. Dipty Tamuly

Editor: Mr. Yugal Jyoti Borah

Members: Mr. Nava Kamal Borah, Dr. Akhil Bora, Dr. Daisy rani Chutia, Mr. Malabya Mohan Borah, Mr. Binod Konwar

Publisher: Jonak Printers, Merapani, Golaghat Assam on behalf of Teachers' Unit, Marangi Mahavidyalaya

ISBN: 978-81-959182-0-1

Cover Design: Ritubastav Hazarika

Printed at: Universal Printing Press, Ganeshguri

2/11/2023 PRINCIPAL, i/c Marangi Mahavidyalaya

Scanned by TapScanner

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

Editorial

Society and Literature

Literature is the mirror of human thought and feelings. It attracts the readers in two ways—the matter and manner of expressing thoghts and ideas and adds to their fund of knowledge and experience.

We live in a society. As social being we like to hear about our fellow men who live in society, their thoughts and feelings, their likes and dislikes. The persons who have the power of language to express human feelings, can be regarded as litterateur who are well on the way to creating literature. In other words, the subject matter of literature is society in some form or other. A novelist portrays his story of a specific or we may say multi-specific background, a poet expresses his feeling on various heart touching world of human emotion, enxiety etc. and we who read their works are interested and feel at one with him and ourselves. After all, society is this bond of fellowship between man and man through communication that the poet or writer seeks.

If literature expresses social sympathies, naturally it is bound to exercise some positive influence on our mind and attitude. Society reacts to literature in a living way. Any inspiring piece of literary work creates general influence on society. It rouses our feelings and enthusiasm for welfare.

Mathew Arnold says that more and more mankind will discover that we have to turn to poetry to interpret life for us, to console us, to sustain us. Shelley has also called poets the unacknowledged legislators of mankind. The function of a legislator is to lay down the law, a settled course of action that men may follow. Poetry and literature generally do this in a quiet and unobtrusive way. Novels are known to have changed the direction of the human mind and set in motion movements that have altered our ways of life. The novels of E. M. Forster indicates humanist view of life. He tries to focus on human relationships and the need for tolerance, sympathy and love between individual human beings from different parts of society and different cultures.

The influence of literature on society is felt directly or indirectly. Thus Miss Stowe's "Uncle Tom's Cabin' was directly responsible for a movement against slavery in literature and life in USA of those days. The novels of Dickens had an indirect influence in creating in society a feeling for regulating and removing social wrongs, calling for necessary reforms. Hardy's "Tess of the D'Urbervilles" is a vivid reflection of the social and moral degradation of the eighteenth and nineteenth century England. It is truely a symbolic representation of the disintegration of the English peasantry which can be regarded as the realistic outcome of the Industrial Revolution.

Thus, society creates literature. From this point of view, literature may be regarded as the mirror of the society. But the quality and nature of the reflection depends upon the writer's attitude of mind, whether he is progressive in his outlook or reactionary.

Naturally, conservative-minded writer will stress those aspects of social life, which put the traditional ways

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya 2/11/2021

Scanned by TapScanner

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

of life in the best possible way. On the other hand, a progressive writer will tend to show how old ideals act as restraints on the natural freedom of the human mind, cripple the free movement of man and women in an unrestricted atmosphere, set for liberating new ideals and moving society that looks forward to newer ways of life.

We expect such a pragmatic perspective from the writers. It is strongly expected that only the value base literature may fill up the readers world with positive vibes to change their personal as well as social attitude in order to sprinkle warm light to the society we live.

Yugal Jyoti Borah
Editor,
EEKSHA, Vol-II

Contents

- Editorial/4
- Bhupen Hazarika : The perspective of intertwined thoughts and challenges: Manoj Kr. Saikai/9
- Disintegration of Englsh Peasantry in Thoma Hardy's 'Tess of the D'Urbervilles' :Yugal Jyoti Borah/18
- Influence of British Education System and Contribution of 'Kiran Bala Bora' in Freedom Movement of Assam: *Dr.Daisy rani Chutia/33*
- Role of Agriculture as the means of Economics Development of Assam:Mrs. Dipty Tamuly /42
- Roll of Self-Help Group in Economic Empowerment of Rural Women:Dr Akhil Borah/49
- Sufism and its impact on Assam:Rujmai Begum/62
  A Study on the Economic and Environmental Impact of Numaligarh Refinery: Monikankona Bodo/75
- Role of women in Politics and Power: A Study Under Khumtai Constituency, Golaghat :Jayanta Borah/88

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

Scanned by TapScanner

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

❖ E-Resources and Higher Education in India
:Mousumi Borah/97

❖ Migration and its Impact on Socio-Economic Development inNorth East India
:Bijit Saikia/104

❖ আধুনিক নাট্যচিন্তাত অৰুণ শৰ্মাৰ নাটকঃ ড° ছেৱাৰী শৰ্মা/115

❖ মহিলা আৰু স্বাস্থ্য পৰিষ্কাৰ-পৰিচ্ছন্নতা ঃছাৰ্ভাইকেল কেন্সাৰৰ বিশেষ উল্লেখঃ ড° মৃণ্ময়ী বৰুৱা/122

❖ মিচিং সংস্কৃতিৰ পৰম্পৰাগত সাজপাৰঃ চিত্ৰৰঞ্জন মিলি/131

❖ গান্ধীজী আৰু স্বৰাজ, এক অৱলোকনঃ পল্লৱী শইকীয়া/141

❖ বীণা বৰুৱাৰ 'জীৱনৰ বাটত' উপন্যাসখনিত ভাৰতীয় আদৰ্শত গঢ়ি উঠা নাৰী চৰিত্ৰ 'তগৰ' ঃ এটি চমু অধ্যয়ন
ঃ হিমলতা বৰুৱা/149

❖ বিহু আৰু দেউৰী জনগোষ্ঠী ঃ এক অৱলোকন
ঃ বিনোদ কোঁৱৰ/155

21/1/2023
PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

Scanned by TapScanner

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

বিহু আৰু দেউৰী জনগোষ্ঠী ঃ এক অৱলোকন

বিনোদ কোঁৱৰ
সহকাৰী অধ্যাপক
অসমীয়া বিভাগ
মৰঙি মহাবিদ্যালয়

সাৰাংশঃ

বিহু অসমীয়া সংস্কৃতিৰ মূল আধাৰ হিচাপে ধৰা হয়। অসমীয়া সংস্কৃতি সমন্বয়ৰ সংস্কৃতি। বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠী মিলিত হৈ অসমীয়া সংস্কৃতি গঢ়ি উঠিছে। এই জাতি-জনগোষ্ঠী সমূহৰ সংস্কৃতিৰ নিজা নিজা বৈশিষ্ট বিৰাজমান। অসমত বাস কৰা প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীয়ে কৃষিভিত্তিক উৎসৱ বিহু নিজ নিজ নীতি নিয়মেৰে পালন কৰে । অসমত বাস কৰা এটি অন্যতম জনগোষ্ঠী দেউৰী জনগোষ্ঠীয়ে নিৰ্দিষ্ট নিয়মেৰে বিহু পালন কৰে। এই আলোচনাত দেউৰী সকলৰ বিহু সম্পৰ্কে এটি ধাৰণা দিবলৈ যত্ন কৰা হৈছে।

বীজশব্দঃ বহাগীয়, পেপাঁ, খিন পেলোৱা, বিচু, মাগীয়।

অৱতৰণিকাঃ

অসম বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ নিবাসস্থলী। প্ৰতিটো জাতি-জনগোষ্ঠীৰে আছে নিজা নিজা সংস্কৃতি । সেয়েহে অসমৰ সংস্কৃতি ৰ মাজত বিচিত্ৰতা দেখা পোৱা যায়। অসমত বসবাস কৰা বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীসমূহৰ ভিতৰত এটি উল্লেখযোগ্য জনগোষ্ঠী হ'ল দেউৰী সকল। দেউৰী সকল বসতি অসমৰ কেইখনমান জিলাত ঘাইকৈ লক্ষ্য কৰা যায়। অসমত বসবাস কৰা বিভিন্ন জনগোষ্ঠীসমুহৰ দৰে দেউৰী জনগোষ্ঠীৰো এটি উল্লেখযোগ্য সামাজিক সাংস্কৃতিক উৎসৱ হৈছে বিহু। দেউৰী সকলৰ বিহুত সুকীয়া বিশেষত্ব আছে। তেওঁলোকে নিজস্ব পৰম্পৰাৰে আৰু ৰীতি-নীতিৰে বিহু উৎসৱ পালন কৰি আহিছে। দেউৰী সকলৰ বিহু বা বিচু উৎসৱ তিনি প্ৰকাৰৰ। ব'হাগীয় বিচু, কাতি বিচু আৰু মাগীয় বিচু।

বহাগ বিচু বা ব'হাগ বিহুঃ দেউৰী সকলৰ 'বিচু' উৎসৱৰ ভিতৰত আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিচু হৈছে বহাগ বিচু। বহাগ মাহ সোমোৱাৰ আগতেই দেউৰী

PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya
Scanned by TapScanner
PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

ডেকা-গাভৰুৱে মনৰ আনন্দত আত্মহাৰা হয় আৰু ফাগুণ, চ'ত মাহৰে পৰাই বিচু পাতিবলৈ আৰম্ভ কৰে। বহাগ বিহুৰ আগতে প্ৰস্তুতিমূলক হিচাপে পতা এই বিহুকেই চ'তৰ বিহু বোলে। চ'তৰ বিচু ৰাতিহে পতা হয়। গাৱঁৰ নিৰ্দিষ্ট ঠাইত নাইবা কোনো এঘৰৰ চোতালত বিচু খোলা পাতি দেউৰী ডেকা-গাভৰুৱে দল বান্ধি ৰাতি বিহু পাতে। দেউৰীসকলে ৰাতি বিহু মাৰিবৰ বাবে ঠিক কৰা ঠাইক 'বিচুকলা' বুলেও কয়। ৰাতি বিহু আৰম্ভ কৰা দিনা ডেকা-গাভৰু, বোৱাৰী, বয়োবৃদ্ধ সকলোৱে দেওশাললৈ গৈ সেৱা জনাই যাতে কোনো দোষ-ক্ৰুটি নহয়। বিহুৰ খোলাত দেউৰী দেকা গাভৰুৱে হাতত টকা, পেঁপা, গগণা, বাঁহী, ঢোল, তাল আদি লৈ মুক্ত মনেৰে নৃত্য-গীত কৰি আনন্দ উপভোগ কৰে। এই ৰাতি বিহু মূল বহাগ বিহুৰ উৰুকাৰ দিনা নিশালৈকে চলি থাকে। পিছদিনা আবেলি বিচুকলা পতা ঠাইৰ পৰা ডেকা-গাভৰুসকলে বিহু মাৰি নৃত্য-গীত গাই গাই বিহুক দেওশালৰ মন্দিৰত থয়। ব'হাগ বিহুৰ দিনা দেউৰী জীয়াৰী-বোৱাৰীয়ে ঘৰখনৰ সকলোকে নতুন সাজ বৈ-কাটি পিন্ধাব লাগে আৰু ঘৰলৈ অহা বয়োজেষ্ঠসকল, হুচৰিদলক গামোচা আদি উপহাৰ দিব লাগে। সেয়েহে দিনৰ ভাগত দেউৰী জীয়াৰী-বোৱাৰীয়ে কাপোৰ বয়। তদুপৰি বিহু চাপি অহাৰ লগে লগে দেউৰী গাভৰু-বোৱাৰীয়ে বিহুৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় জা-জলপান, পিঠা-পনা, চুঝে আদি যা-যোগাৰ কামতো লাগি যায়। পুৰুষ সকলেও বিহুৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় সমল গোটোৱাৰ লগতে গৰু বিহুৰ দিনা গৰুক ন-পঘা দি বান্ধিবৰ বাবে তৰা আৰু মৰাপাটেৰে ৰচি বাতে।

দেউৰীসকলে ব'হাগ বিহুৰ প্ৰথমটো বুধবাৰ আৰু বৃহস্পতিবাৰৰ পৰা বিহু উদ্‌যাপন কৰে। বুধবাৰৰ দিনটো উৰুকা হিচাপে পালন কৰে। উৰুকাৰ দিনা দেউৰীসকলৰ প্ৰত্যেকৰে ঘৰত বিভিন্ন বনৰীয়া শাক-পাচলি সংগ্ৰহ কৰি ৰান্ধি খোৱাৰ পম্পিৰা আছে। এনেদৰে এসাজ বনশাক এই দিনটোত খালে গোটেই বছৰটোলৈ বেমাৰ-আজাৰ নহয় বুলি জনবিশ্বাস আছে। এই দিনটোতেই দেউৰী লোকসকলে 'পিন পেনোৱা' নামৰ এটি সকাম গধূলি অনুষ্ঠিত কৰে। দেউৰীসকৰ মাজত জাত-পাতৰ বিভাজন দেখা যায়। নিম্ন জাতৰ মানুহ বিশেষ কাৰণত তেওঁলোকৰ ঘৰত প্ৰৱেশ কৰিলে চুৱা লাগে বুলি ভাবে। তদুপৰি ঘৰত শগুণ পৰিলে, জন্ম-মৃত্যু সম্বন্ধীয়, ঘৰত সাপ

বগোৱা ইত্যাদি বিভিন্ন কাৰণত চুৱা লাগে। এই চুৱাবোৰ সময়মতে অনুষ্ঠিত কৰি খেদোৱা হয় যদিও বিচু উৎসৱৰ এই দিনটোত সামগ্ৰীকভাৱে সকলো চুৱা পুনৰ কেইজনমান বয়সীয়াল লোকক নিমন্ত্ৰণ কৰি চুঝে-মাংসৰে আপ্যায়ন কৰি চুৱা ভাঙে। এই সকামলৈ নিজৰ নিজৰ বংশৰ দেওধাইক নিমন্ত্ৰণ কৰি অনা হয়। দেওধাইয়ে ঘৰৰ চোতালত বেদী সাজি 'খিন পাতৰ' দ্বাৰা ঘৰৰ চাৰিওফালে তিনিবাৰ ঘুৰি শান্তিপানী ছটিয়াই ঘৰ, ভৰাল শুচি কৰে। এই সকান গাৱঁৰ প্ৰতি ঘৰতে অনুষ্ঠিত কৰা হয়। 'ছুঁই পেলোৱা' বা 'খিন পেলোৱা' বুলি কোৱা এই অনুষ্ঠানত পূৰ্বপুৰুষসকলৰ আত্মাৰ সন্তুষ্টিৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰা হয়।

উৰুকাৰ পিছদিনা অৰ্থাৎ ব'হাগ প্ৰথম বৃহস্পতিবাৰৰ দিনা পুৱা গৰু বিহু উদ্‌যাপন কৰা হয়। কৃষিজীৱি দেউৰী সমাজৰ মূল সম্বল হ'ল গৰু। গৰুক এওঁলোকে পবিত্ৰ জীৱ হিচাপে মানি চলে। ঘৰত এগোহালীকৈ গৰু থকাটো এওঁলোকৰ বাবে অতি গৌৰৱৰ কথা। এই দিনটোত ঘৰৰ সকলো মানুহ সোনকালে শুই উঠি ৰাহি ঘৰৰ কাম কৰি আজৰি হয়। পুৱাতেই ঘৰতে মাহ-হালধিৰে গৰু-গাইকেইটা নোৱাই দীঘলতি, মাখিয়তিৰে কোৱাই নৈৰ ঘাটলৈ লৈ যায়। নৈৰ ঘাতত সমবেত ৰাইজে আগলি পাতত এটি তামোল-পাণ আগবঢ়াই জীৱ-জন্তুৰ মংগলৰ লগতে সমুহ ৰাইজৰ মংগল কামনা কৰি ইষ্ট দেৱতাক স্মৰণ কৰা হয়। গৰু গা ধুৱাবলৈ যাওঁতেই দেউৰী চেমনীয়া ল'ৰাক ডেকা শাৰীলৈ নিয়াৰ এক আমোদজনক পৰ্বও অনুষ্ঠিত হয়। ইয়াকেই 'ইকু-গেনেমা' (চুৰিয়া পিন্ধোৱা প্ৰথা) বুলি কোৱা হয়। গৰু গা ধুৱাই আহি আগবেলাতেই সকলো ৰাইজে পুণৰ গাঁৱৰ দেওঘৰত ইষ্ট-দেৱতাক স্মৰণ কৰি চাকি, ধূপ-ধুনা, মাহ, কল, পিঠা আদিৰে বিহুৰ বৰপূজাৰ আগবঢ়াই বিহুৰ শুভ আৰম্ভণি কৰা হয়। পূজাৰ শেষত ইষ্ট-গুৰু আৰু পূৰ্বপুৰুষসকলৰ সন্তুষ্টিৰ অৰ্থে হাঁহ, ছাগলী, কুকুৰা, পাৰ আদি বলি দিয়া হয়। ইয়াৰ পিছত বলিৰ জীৱ-জন্তুৰ মাংসৰে সমবেত ৰাইজে ভোজভাত খাই আনন্দ-স্ফুৰ্তি ধেমালি কৰে। এই দিনটোত কণী যুঁজ (দুজাঁ চ্চুজুৱাবা), কুকুৰা যুঁজ (দু চ্চুজুৱাবা), মল্লযুঁজ (মচি চ্চুজুৱা) আদি খেলি দেউৰীসকলে আনন্দ কৰে।

ইয়াৰ পিছদিনা মানুহৰ বিহু। গাঁৱৰ সকলো ডেকা-গাভৰু, জীয়ৰী-

Scanned by TapScanner

M Mahanta
2/11/2023
PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya

M Mahanta
PRINCIPAL, i/c
Marangi Mahavidyalaya